

کنگره تاریخی سوسیالیست های انقلابی پاکستانی

ما هم اکنون یک گزارش الهام بخشی از کنگره «جد و جهد» که بزرگترین کنگره از نوع خود در میان جریانات مارکسیستی، کمونیستی یا چپ در پاکستان است، دریافت نموده ایم.

روز شنبه ۲۱ مارس، در سالن شماره ۱ «الحمیرا» در مرکز لاهور، ۱۱۰۷ کارگر، اتحادیه ای، دهقان و از جوانان، برای کنگره سراسری سالانه «جد و جهد» که سازمانی است مارکسیستی در پاکستان گرد آمدند. این سازمان در سال های اخیر بسرعت رشد کرده و اکنون جریانی کاملاً غالب در پاکستان میباشد. نمایندگان نیز از سطح کشور- هر چهار استان پنجاب، بلوچستان، سیند و سرحدات شمال غربی در این کنگره حضور داشتند. همچنین از کشمیر نمایندگان پرقدرتی (۱۴۶ نفر) شرکت کرده بودند.

نمایندگان مناطق مختلف با پوشیدن لباس و کلاه محلی رنگارنگ از هم قابل تمایز گشتند. اما بدون توجه به این تفاوت ها و اختلاف زبان، جملگی در شور و اشتیاق و روح انقلابی با هم متحد بودند. یک عنصر بسیار مهم در اینجا حضور عده زیادی از زنان بود- حدود ۲۰۰ نفر. علیرغم تمام موانع فائق نیامدنی موجود بر سر راه هر زنی که بخواهد فعالیت های سیاسی داشته باشد، بحران سرمایه داری و شرایط زندگی وحشتناک توده ها به مانند مهمیزی در رشد تعداد زیادی از زنان و دختران پاکستانی که جذب سیاست های انقلابی شده و در فعالیت ها شرکت میکنند، شده است. سازمان «جد و جهد» همیشه تأکید را بر روی کار در میان زنان نهاده و نتایج بسیار عالی کسب کرده است.

صحنه بوسیله عکس های بسیار بزرگی از مارکس، انگلس، لنین و تروتسکی و جملاتی از این معلمان بزرگ به زبان اردو بر روی پرچم تزیین چشمگیری شده بود. جای برجسته ای با عکس های تروتسکی را به احترام حضور نوه او «استبان ولکوف» اختصاص داده بودند. استبان ولکوف به پاکستان آمده بود تا کتاب تروتسکی به نام «زندگی من» را به زبان اردو ترجمه شده است را معرفی کند.

جلسه با سخنان رفیق ولکوف اینگونه آغاز گردید: «بیش از ۱۵۰ سال پیش مارکس و انگلس کتاب مانیفست کمونیست را نوشتند. از آن زمان تا کنون، سرمایه داران کوشیده اند تا مارکسیزم را به گور تاریخ سپارند، اما نظرات مارکسیزم امروزه بیش از هر زمانی دیگر زنده و پرقدرت است. و این ادامه خواهد داشت تا زمانی که استثمار و ستم بر روی زمین باقی باشد.»

سپس او در ادامه سخنان خود به بر نقش لنون تروتسکی تأکید کرد و افزود: «همکاری و سهم لنون تروتسکی در این مبارزه، پر ارزش و کاملاً وارد و مطابق (با مارکسیزم - مترجم) بوده است.»

رفیق ولکوف سپس سخنان خود را این چنین خاتمه داد: «از اینکه اینجا هستم و شاهد باز شدن این کنگره سازمان «جد و جهد» در لاهور، از طرف مارکسیست های انقلابی پاکستان میباشم تمام وجودم مملو از احساسات و مسرت است؛ مارکسیست های انقلابی ای که به ارزش والا و صحت کامل نظرات و مبارزه لنون تروتسکی کاملاً آگاه هستند. امروزه تمام انقلابیون واقعی مارکسیست به روشنی درک کرده اند که تروتسکی ادامه دهنده راه مارکس، انگلس و لنین بود. رفقا به پیش روید! الهام و نمونه لنون تروتسکی انقلابی از بین نرفتنی و تمام نشدنی است!»

رفیق «آلن وود» سردبیر سایت Marxist.com و Socialist Appeal سپس بخش اول را در رابطه با چشم انداز جهان شروع کرد. او تشریح کرد که بی ثباتی عمومی ناشی از ظهور بحران سرمایه داری در مقیاس جهانی میباشد. او در بحث مفصل، به اهمیت وقایع اخیر در اسپانیا اشاره کرده و توضیح داد که این نشانه کنکرتی از آشوب عمومی در سطح جهان است. «اصول دیالکتیک به ما میگوید که هر چیزی به ضد خود تبدیل میگردد. در شرایط فعلی تغییرات سریع و تیزی ریشه در وضعیت موجود دارد. ما باید آماده باشیم.»

جو حاکم و روحیه نمایندگان در کنگره کهربایی بود. نظم و سازماندهی چشمگیری وجود داشت. بیشتر شرکت کنندگان جوان بودند- سن متوسط ۲۲ سال بود. اگر چه عده ای از رفقای با تجربه مسن تر هم در میانشان میدرخشیدند. در این کنگره دانشجویان دانشگاهی، دانشجویان دانشکده های پزشکی و مهندسی و سازمان های جوانان پاکستان حضور داشتند. اما اکثریت با کارگران بود.

از میان نمایندگان اتحادیه های کارگری اتحادیه کارگران هواپیمایی بین المللی پاکستان، اتحادیه کارگران راه آهن پاکستان، اتحادیه کارگران بزرگراه های سراسری پاکستان، اتحادیه کارگران مخابرات پاکستان، اتحادیه مسنولان آب و برق رسانی پاکستان، اتحادیه کارگران فولاد پاکستان، اتحادیه انتلاف بنادر کراچی، اتحادیه کارکنان اورژانس، اتحادیه مسنولان سازندگی شهری، اتحادیه کارگران راه و ترابری، اتحادیه کارگران تولید کننده شکر و اتحادیه کارگران سیمان ساز شرکت داشتند. رئیس بزرگترین اتحادیه، از طرف کارکنان بانک ها آمده بود. علاوه بر این اینها، اتحادیه کارکنان پست، اتحادیه کارگران بنادر و روزنامه نگاران و غیره هم حضور داشتند.

سه نفر از نمایندگان مجلس پاکستان و «نظر گوندال» یکی از شهرداران منطقه پنجاب و از «حزب مردم پاکستان» و تنها کسی که در برابر فشار رژیم مشرف مقاومت کرده و از گرفتن تمام پنجاب جلوگیری نمود هم در این کنگره شرکت کردند. او گفت: «زمانی بود که هیچ کس از سوسیالیزم حرف نمیزد و خیلی از ما که در انقلاب ۱۹۶۸-۶۹ حضور داشتیم، کم کم فکر میکردیم که دیگر هم چیز از دست رفته بود. اما اکنون من در این کنگره شرکت کرده ام و وجودم مملو از شور و شوق و شجاعت است. حتی در تاریک ترین روزگار، سازمان جد و جهد به تنهایی اعتقاد به سوسیالیزم را حفظ کرد. در سخت ترین شرایط، باور نکردنش مشکل است که اینگونه نیروهای سوسیالیزم انقلابی در پاکستان ساخته شدند.»

رفیق «لال خان»، سردبیر «مجله مارکسیستی آسیا»، چشم اندازه پاکستان را معرفی کرد و تکیه را بر بحران سرمایه داری و افسوسگرا و خصلت فاسد بورژوازی پاکستان گذاشت. او به حضار گفت: «فساد، پایه ای است که اقتصاد پاکستان بر آن بنا شده و نشانگر آن است که ادعای طبقه حاکم مبنی بر خواسته اشان برای ریشه کن کردن فساد، صرفاً یک چیز مسخره است: آنان اگر فساد را ریشه کن کنند، یعنی خود را ریشه کن کرده اند.»

این بحث در زمانی مطرح شد که امپریالیزم آمریکا در حال افزایش فشار بر پاکستان است که به مناطق عشایری در سرحدات افغانستان به منظور نابود کردن «القاعده» و گرفتن و کشتن «بن لادن»، حمله کند. ارتش پاکستان با مقاومت آهنین روبرو شده و این کمپین تلفات زیادی بر اثر بمباران دهکده ها و کشته شدن بسیار زیادی از افراد عادی به جا گذاشته و در نهایت بی اثر بوده است. لال خان با کنایه چنین گفت:

«رژیم دستور آتش بست داده است. این اعتراف به شکست است. تجاوز امپریالیستی در افغانستان، به معنای گسترش جنگ به پاکستان است. سیل عظیم هرونین هم باعث افزایش تضادها در دولت شده است.»

«منظور احمد» از نماینده مارکسیست پارلمان پاکستان کسی به دستاوردهای جالب توجه ای در تمام جنبه ها اشاره کرد، گزارش مربوط به سازماندهی را داد. او گفت: «این تنها آغاز راه است» و «ما باید در تمام سطوح کار را شروع کنیم. در میان کارگران، دهقانان، دانشجویان و زنان و ما سازمان انقلابی سوسیالیستی قوی ای را خواهیم ساخت که بتواند کل منطقه را به طرف یک انقلاب سوسیالیستی بکشد و در منطقه فدراسیون سوسیالیستی ای بعنوان اولین قدم در راه انقلاب جهانی ساخته شود.»

رای مثبت در باره مسائل سازماندهی، تماماً یکدست بود.

تعداد قابل ملاحظه ای نماینده از کشورهای دیگر، مثل هند، ایران، سری لانکا، دانمارک، بریتانیا، مکزیک و بلژیک در این کنگره شرکت داشتند. کنگره با سخنرانی رفیق آلن وود به پایان رسید که بار دیگر بر نمونه فداکاری شخصی شهید پرولتاریا، لنون تروتسکی تأکید کرد و مصرأ خواهان این شد که شرکت کنندگان پیام کنگره را به تک تک کارخانه ها، روستاها و مدارس و دانشگاه ها ببرند.

پس از قطعنامه ای که در پشتیبانی با انقلاب ونزولا با تأیید کامل صادر گردید، کنگره با سرود بین الملل تعطیل شد.

مارکسیست های پاکستانی به خیابان ریختند

در داخل ساختمان کنگره و اطراف آن، یک سلسله کارها و فعالیت های مهم انجام گرفت.

روز شنبه ۲۰ مارس به عنوان روز بین المللی عمل بر علیه اشغال عراق، در لاهور نامیده شد که ۱۵۰۰ نفر پیشروی مبارز در آن شرکت کردند. تظاهرات پر سروصدا با شعارهای انقلابی به مرکز شهر رسید؛ شعاریهایی مانند «انقلاب

سوسیالیستی»، «مرگ بر بوش»، «نان، پوشاک و سرپناه!» و «امپریالیزم را از عراق بیرون کنید.» راهپیمایی در محل پر جمعیت «باتی چوک» توقف کرد و همه روی زمین نشستند و به شعار دادن پرداختند.

اگر چه بطور رسمی راهپیمایی را «سوسیال فروم پاکستان» ترتیب داده بود، ولی در حقیقت رهبری آن را سازمان «جد و جهد» به عهده داشت. کمپین «اتحادیه دفاع از تجارت پاکستان» و «جوانان برای سوسیالیزم بین المللی» (پاکستان) که از آن وود دعوت کردند که در سر صف راهپیمایی حرکت کند. تهیه بیشتر پرچم های قرمز، پلاکاردها و غیره را برای تظاهرات سازمان جوانان سوسیالیست YFI، ترتیب داده بود. منظور و قمر کایرا، دو عضو شورای ملی، خطاب به جمعیت سخنرانی کردند.

روز سه شنبه ۲۳ مارس در هتل «فلاتی»، در حضور سی صد نفر، استبان ولکو جلد اول کتاب «زندگی من» از تروتسکی را به زبان اردو معرفی کرد. این حقیقتاً موقعیتی تاریخی بود. این اولین کتاب تروتسکی است که به اردو ترجمه شده است و ظاهراً اصلی ترین کتاب است که از تروتسکی در آن منطقه تهیه شده، به غیر از در «سینهلا».

استبان ولکو سخنرانی پر شور و احساسی کرد و در آن، مرحله آخر زندگی تروتسکی را در مکزیک ترسیم نمود. علیرغم گرما در داخل سالن شلوغ، جمعیت در سکوت کامل به این سخنان گوش فرا داد. در آخر، با تأثیری که شنوندگان از شنیدن این مطالب داشتند، برخاسته و از او استقبال کردند.

ترجمه از سایت Marxist.com
سارا قاضی